

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>< insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
---	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היתה גבוהה מעשרים אמה ובא למעטה בכרים וכסתות לא הוי מיעוט, ואף על גב דבטלינהו לכולהו, משום דבטלה דעתו אצל כל אדם.	[פסקי שמועות]											
תבן ובטלו - הוי מיעוט, וכל שכן עפר ובטלו.	[פסקי שמועות]											
תבן ואין עתיד לפנותו ועפר סתם - מחלוקת רבי יוסי ורבנן	[פסקי שמועות]											
בית שמילאהו תבן או צרורות וביטלו - מבוטל.	דתנן:											
ביטלו - אין, לא ביטלו - לא.	[ת"ק]											
ותני עלה רבי יוסי אומר: תבן ואין עתיד לפנותו - הרי הוא כעפר סתם, ובטל. עפר ועתיד לפנותו - הרי הוא כסתם תבן, ולא בטיל.	[רבי יוסי]											
היתה גבוהה מעשרים אמה, והוצין יורדין בתוך עשרים אמה, אם צלתם מרובה מחמתם כשרה ואם לאו פסולה.												
היתה גבוהה עשרה טפחים והוצין יורדין לתוך עשרה, סבר אביי למימר: אם חמתם מרובה מצלתם - כשרה.	[אביי]											
הא דירה סרוחה היא, ואין אדם דר בדירה סרוחה.	אמר ליה רבא:											
היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה בה איצטבא כנגד דופן האמצעי על פני כולה, ויש בה הכשר סוכה - כשרה. ומן הצד, אם יש משפת איצטבא לכותל ארבע אמות - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.												
מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה?												
בית שנפתח וסיכך על גביו אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות - פסולה. הא פחות מכאן - כשרה.	תנינא:											
מהו דתימא: התם הוא דחויא לדופן, אבל הכא דלא חויא לדופן - אימא לא, קא משמע לן.												
היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה איצטבא באמצעיתה, אם יש משפת איצטבא ולדופן ארבע אמות לכל רוח ורוח - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.												
מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה, היינו הך												
מהו דתימא: דופן עקומה מרוח אחת אמרינן, אבל כל רוח ורוח - לא, קא משמע לן.												
היתה פחותה מעשרה טפחים, וחקק בה כדי להשלימה לעשרה, אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים - פסולה, פחות משלשה טפחים - כשרה.												
מאי שנא התם דאמרת פחות מארבע אמות, ומאי שנא הכא דאמרת פחות משלשה טפחים?												
התם דאיתיה לדופן - פחות מארבע אמות סגיא, הכא לשויי לדופן - פחות משלשה טפחים אין, אי לא - לא.												
היתה גבוהה מעשרים אמה ובנה בה עמוד שהוא גבוה עשרה טפחים, ויש בו הכשר סוכה, סבר אביי למימר: גוד אסיק מחיצתא.	[אביי]											
בעינן מחיצות הניכרות, וליכא.	אמר ליה רבא:											
נעץ ארבעה קונדיסין וסיכך על גבן, רבי יעקב מכשיר	תנו רבנן: [רבי יעקב]:											
פוסלין.	חכמים											
מחלוקת על שפת הגג, דרבי יעקב סבר: אמרינן גוד אסיק מחיצתא, ורבנן סברי: לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא. אבל באמצע הגג - דברי הכל פסולה.	רב הונא:											
באמצע הגג מחלוקת.	רב נחמן:											
באמצע הגג מחלוקת, אבל על שפת הגג - דברי הכל כשרה. או דלמא: בין בזו ובין בזו מחלוקת?	איבעיא להו:											
תיקו.												
נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן רבי יעקב מכשיר	מיתבי: [ר' יעקב]											
פוסלין.	חכמים											
והא ארץ, דכאמצע הגג דמי, וקא מכשיר רבי יעקב												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא												
תיובתא דרב הונא תיובתא.												ד:
ועוד: באמצע הוא דפליגי, אבל על שפת הגג - דברי הכל כשרה												ד:
לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא בתרתי?												ד:
פליגי באמצע הגג, והוא הדין על שפת הגג. והאי דקמפליגי באמצע הגג - להודיעך כחו דרבי יעקב, דאפילו באמצע הגג נמי מכשיר.	אמר לך רב הונא:											ד:
נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן, רבי יעקב אומר: רואין, כל שאילו יחקקו ויחלקו ויש בהן טפח לכאן וטפח לכאן - נידונין משום דיומד, ואם לאו - אין נידונין משום דיומד.	תנו רבנן: [רבי יעקב]:											ד:
שהיה רבי יעקב אומר: דיומדי סוכה טפח.	[רבי יעקב]											ד:
עד שיהו שטים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	חכמים:											ד:
ושאינה גבוהה עשרה טפחים.												ד:
מנלן?												ד:
אתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו												ד:
בכולהו סדר מועד, כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיילי רבי יוחנן.												ד:
ארוך תשעה וכפורת טפח - הרי כאן עשרה, וכתביב (שמות כה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת	אתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו:											ד:
מעולם לא ירדה שכינה למטה, ולא עלו משה ואליהו למרום, שנאמר (תהלים קט"ו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.	ותניא, רבי יוסי:											ה:
ולא ירדה שכינה למטה? והכתביב (שמות יט) וירד ה' על הר סיני												ה:
למעלה מעשרה טפחים.												ה:
והכתביב (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים												ה:
למעלה מעשרה טפחים.												ה:
ולא עלו משה ואליהו למרום? והכתביב (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים												ה:
למטה מעשרה.												ה:
והכתביב (מלכים ב ב) ויעל אליהו בסערה השמים												ה:
למטה מעשרה.												ה:
והכתביב (איוב כו) מאחז פני כסא פרשו עליו עננו												ה:
מלמד שפירש שדי מזוי שכינתו ועננו עליו	ואמר ר' תנחום:											ה:
למטה מעשרה.												ה:
מכל מקום מאחז פני כיסא כתיב												ה:
אישתרבוני אישתרבב ליה כסא עד עשרה, ונקט ביה.												ה:
בשלמא ארוך תשעה - דכתיב (שמות כה) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. אלא כפורת טפח מנלן?												ה:
כל הכלים שעשה משה נתנה בהן תורה מדת ארכן ומדת רחבן ומדת קומתן. כפרת מדת ארכה ומדת רחבה נתנה, מדת קומתה לא נתנה.	דתני רבי חנינא:											ה:
צא ולמד מפתח שבכלים, שנאמר (שמות כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב, מה להלן טפח - אף כאן טפח.												ה:
ובילף מכלים גופייהו												ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.												!
ונילף מציין												◊
ציין דומה כמין טס של זהב, ורחב שתי אצבעות, ומוקף מאזן לאזן, וכתוב עליו שתי שיטין: יו"ד ה"א מלמעלה, וקדש למ"ד מלמטה	דנניא:											◊
אני ראיתיו ברומי, וכתוב עליו קדש לה' בשיטה אחת.	ואמר רבי אליעזר ברבי יוסי:											◊
דנין כלי מכלי, ואין דנין כלי מתכשיט.												!
ונילף מזר												◊
זר משהן	דאמר מר:											◊
דנין כלי מכלי, ואין דנין כלי מהכשר כלי.												!
אי הכי, מסגרת נמי הכשר כלי הוא												◊
מסגרתו למטה היתה.												!
הניחא למאן דאמר מסגרתו למטה היתה, אלא למאן דאמר מסגרתו למעלה היתה, מאי איכא למימר? האי הכשר כלי הוא												◊
אלא: דנין דבר שנתנה בו תורה מדה, מדבר שנתנה בו תורה מדה, ואל יוכיחו ציין וזר שלא נתנה בהן תורה מדה כלל.												!
מהכא - (ויקרא טז) על פני הכפרת קדמה - ואין פנים פחות מטפח.	רב הונא:											!
ואימא כאפי דבר יוכני												◊
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.												!
ואימא כאפי דציפרתא, דזוטר טובא												◊
רב הונא פני פני גמל כתיב הכא אל פני הכפרת וכתוב התם (בראשית כז) מאת פני יצחק אביו.	רב אחא בר יעקב:											!
ונילף מפנים של מעלה, דכתיב (בראשית לג) כראת פני אלהים ותרצני												◊
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.												!
ונילף מכרוב, דכתיב (שמות כה) אל הכפרת יהיו פני הכרובים												◊
אין פני כרובים פחותין מטפח.	רב אחא בר יעקב, גמירי:											!
ורב הונא נמי מהכא גמיר.												!
ומאי כרוב?												^
כרביא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא.	רבי אבהו:											!
אלא מעתה דכתיב (יחזקאל י') פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם היינו כרוב היינו אדם	אמר ליה אביי:											◊
אפי רברבי ואפי זוטרא.												!
וממאי דחללה עשרה בר מסככה? אימא בהדי סככה												◊
אלא מבית עולמים גמר, דכתיב (מלכים א ו) והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו וכתוב (מלכים א ו) קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני.												!
ומה מצינו בבית עולמים - כרובים בשליש הבית הן עומדין, משכן נמי כרובים בשליש הבית הן עומדין.	תנאי:											!
משכן כמה הוי - עשר אמות, דכתיב (שמות כו) עשר אמות ארך הקרש. כמה הוי להו - שיתין פושכי. תלתיה כמה הוי - עשרים פושכי. דל עשרה דארון וכפורת - פשו להו עשרה, וכתוב (שמות כה) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה כנפים בכנפיהם על הכפרת. קרייה רחמנא סככה למעלה מעשרה.												!

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממאי דגדפינהו עליו רישיהו קיימי? דלמא להדי רישיהו קיימי?												
למעלה כתיב.	רב אחא בר יעקב:											
ואימא דמידלי טובא												
מי כתיב למעלה למעלה?												
הניחא לרבי מאיר												
כל האמות היו בינוניות	דאמר: [רבי מאיר]											
אלא לרבי יהודה												
אמה של בנין ששה טפחים, ושל כלים חמשה	דאמר: [רבי יהודה]											
מאי איכא למימר? ארון וכפורת כמה היו להו - תמניא ופלגא, פשו להו חד סרי ופלגא, אימא סוכה עד דהויא חד סרי ופלגא												
אלא: לרבי יהודה הלכתא גמירי לה.												
שיעורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב:											
שיעורין דאורייתא נינהו דכתיב (דברים ח) ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש												
כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר:	ואמר רב חנין:											
חטה לבית המנוגע												
הנכנס לבית המנוגע, וכליו על כתפיו, וסנדליו וטבעותיו בידו - הוא והן טמאין מיד. היה לבוש כליו וסנדליו ברגליו, וטבעותיו באצבעותיו - הוא טמא מיד, והן טהורים עד שישהה בכדי אכילת פרס, פת חטין ולא פת שיעורין, מיסב ואוכל בליפתן.	דתנן:											
שעורה												
עצם כשעורה מטמא כמגע ובמשא, ואינו מטמא באהל.	דתנן:											
גפן - כדי רביעית יין לנזיר.												
תאנה - כגרוגרת להוצאת שבת.												
רמון												
כל כלי בעלי בתים שיעורין כרמונים.	דתנן:											
(דברים ח) ארץ זית שמן (ודבש) - ארץ שכל שיעוריה כזיתים.												
כל שיעוריה סלקא דעתך? הא איכא הני דאמרין												
אלא אימא שרוב שיעוריה כזיתים.												
דבש - ככותבת הגסה ביום הכפורים.												
אלמא דאורייתא נינהו.												
ותסברא, שיעורין מי כתיבי? אלא: הלכתא נינהו, וקרא אסמכתא בעלמא הוא.												
חציצין דאורייתא נינהו, דכתיב (ויקרא יד) ורחץ במים - שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין המים												
כי אתאי הלכתא לשערך, כדרבה בר בר חנה.												
נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות. שתיים אינן יודע.	דאמר רבה בר בר חנא:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שערו נמי דאורייתא נינהו, דכתיב ורחץ את בשרו במים - את הטפל לבשרו, ומאי ניהו - שערן												ז
כי אתאי הלכתא - לכדרכי יצחק.												ז
דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצין, ושאינו מקפיד עליו - אינו חוצין.	דאמר רבי יצחק:											ז
וגזרו על רובו שאינו מקפיד משום רובו המקפיד, ועל מיעוטו המקפיד משום רובו המקפיד.												ז
ולגזרו נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד, אי נמי משום רובו שאינו מקפיד												ז
היא גופא גזירה, ואנן ניקום וניגזרו גזירה לגזירה?												!
מחיצין - הא דאמרן.												ז
הניחא לרבי יהודה, אלא לרבי מאיר מאי איכא למימר?												ז
כי אתאי הלכתא - לגוד ולבוד דופון עקומה.												!
ושאיין לה שלש דפנות.												ז
שתים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	תנו רבנן: [רבנן]											ז
שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:											ז
במאי קמיפלגי?												^
יש אם למסורת	רבנן סברי:											ז
יש אם למקרא.	רבי שמעון סבר:											ז
יש אם למסורת, (ויקרא כג) בסכת בסכת בסכות - הרי כאן ארבע, דל חד לגופיה - פשו להו תלתא. שתים כהלכתן, ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית, ואוקמה אטפח.	רבנן סברי:											ז
יש אם למקרא: בסכות בסכות בסכות - הרי כאן שש, דל חד קרא לגופיה - פשו להו ארבע. שלש כהלכתן, אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמה אטפח.	רבי שמעון סבר:											ז
ואי בעית אימא: דכולי עלמא יש אם למקרא, והכא בהא קמיפלגי:												!
סככה בעיא קרא	מר סבר: [רבנן]											ז
סככה לא בעיא קרא.	ומר סבר: [רבי שמעון]											ז
ואיבעית אימא: דכולי עלמא יש אם למסורת, והכא בהא קמיפלגי:												!
כי אתאי הלכתא - לגרע	מר סבר: [רבנן]											ז
כי אתאי הלכתא - להוסיף.	ומר סבר: [רבי שמעון]											ז
ואיבעית אימא: דכולי עלמא כי אתאי הלכתא - לגרע, ויש אם למסורת, והכא בדורשין תחילות קמיפלגי:												!
דורשין תחילות	מר סבר: [רבי שמעון]											ז
אין דורשין תחילות.	ומר סבר: [רבנן]											ז
טעמיה דרבי שמעון מהכא: (ישעיהו ד) וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר.	רב מתנה:											!
ואותו טפח היכן מעמידו?												^
מעמידו כנגד היוצא.	רב:											ז
ויעמידו כנגד ראש תוך	רב כהנא ורב אסי לרב:											ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שתיק רב.												
מעמידו כנגד היוצא.	איתמר נמי, אמר שמואל משמיה דלוי:											
מעמידו כנגד היוצא.	וכן מורין בי מדרשא:											
עושה לו טפח שוחק, ומעמידו בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.	רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											
סוכה העשויה כמבוי - כשרה, ואותו טפח - מעמידו לכל רוח שירצה.	רב יהודה:											
עושה לו פס ארבעה ומשהו, ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.	רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											
ומאי שנא התם דקאמרת סגיא טפח שוחק, ומאי שנא הכא דקאמרת בעיא פס ארבעה?												
התם דאיכא שתי דפנות כהלכתן - סגי ליה בטפח שוחק, הכא דליכא שתי דפנות, אי איכא פס ארבע - אין, אי לא - לא.												
ואינה נותרת אלא בצורת הפתח.	רבא:											
ונותרת נמי בצורת הפתח.	איכא דאמרי, אמר רבא:											
וצריכא נמי צורת הפתח.	איכא דאמרי, אמר רבא:											
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא עביד טפח שוחק, וקא עביד צורת הפתח.	[רב כהנא]											
לא סבר מר להא דרבא	אמר ליה: [רב אשי]											
ונותרת נמי בצורת הפתח	דאמר רבא:											
אנא כאידך לישנא דרבא סבירא לי	אמר ליה: [רב כהנא]											
וצריכא נמי צורת הפתח.	דאמר רבא:											
שתיים כהלכתן כל.												
וכן לשבת - מגו דהויא דופן לענין סוכה - הויא דופן לענין שבת.	רבה:											
ומי אמרינן מגו?	איתיביה אביי:											
דופן סוכה כדופן שבת, ובלבד שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים. ויתירה שבת על סוכה, שהשבת אינה נותרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ, מה שאין כן בסוכה.	והתניא:											
מאי לאו: יתירה שבת דסוכה אסוכה, ולא אמרינן מגו												
לא, יתירה שבת דעלמא על שבת דסוכה.												
אי הכי ליתני נמי: יתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת, דאילו סוכה דעלמא - בעיא טפח שוחק, ואילו סוכה דשבת - לא בעיא טפח שוחק, וסגי בלחי.												
סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי כשך	דהא את הוא דאמרת: [רבה]											
ההוא לא אצטריכא ליה, השתא מקילתא לחמירתא - אמרינן, מחמרתא לקילתא - לא כל שכן?												
סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי - כשרה.	גופא, אמר רבה:											
סיכך על גבי פסי ביראות - כשרה.	ואמר רבה:											
וצריכא, דאי אשמעינן מבוי - משום דאיכא שתי דפנות מעלייתא, אבל גבי פסי ביראות דליכא שתי דפנות מעלייתא - אימא לא. ואי אשמעינן פסי ביראות - משום דאיכא שם ארבע דפנות, אבל סיכך על גבי מבוי, דליכא שם ארבע דפנות - אימא לא. ואי אשמעינן הני תרתי - מחמרתא לקילתא, אבל מקילתא לחמירתא - אימא לא, צריכא.												
ושחמתה מרובה מצלתה פסולה.												

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-question
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ; קושיא-challenge
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 : מקרא-key

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חמתה - מחמת סיכוך, ולא מחמת דפנות.	תנו רבנן: [ת"ק]								◊	■	◊	
אף מחמת דפנות.	רבי יאשיה:								◊	■	◊	
מאי טעמא דרבי יאשיה - דכתיב (שמות מ) וסכת על הארון את הפרכת. פרכת מחיצה, וקא קרייה רחמנא סככה. אלמא: מחיצה כסכך בעינן.	רב יימר בר שלמיה משמיה דאביי:								■		◊	
ורבנן?								?				
ההוא דניכוף ביה פורתא, דמחזי כסכך.	[רבנן]							!			◊	
רבי, ורבי יאשיה. ורבי יהודה, ורבי שמעון ורבן גמליאל, ובית שמאי ורבי אליעזר, ואחרים, כולהו סבירא להו: סוכה דירת קבע בעינן.	אביי:									■	◊	
רבי										■		
כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה.	דתניא, רבי:									■	■	◊
רבי יאשיה - הא דאמרן.										■		◊
רבי יהודה										■		
סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה	דתנן: [ת"ק]								◊	■	■	◊
מכשיר.	רבי יהודה:								◊	■	■	◊
ורבי שמעון										■		
שתים כהלכתן שלישית אפילו טפח.	דתניא: [רבנן]								◊	■	■	◊
שלוש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:								◊	■	■	◊
רבן גמליאל										■		
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל	דתניא: [רבן גמליאל]								◊	■	■	◊
מכשיר.	רבי עקיבא:								◊	■	■	◊
בית שמאי										■		
מי שהיה ראשו ורובו בסוכה, ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין	דתנן: [בית שמאי]								◊	■	■	◊
מכשירין.	בית הלל:								◊	■	■	◊
רבי אליעזר										■		
העושה סוכתו כמין צרף, או סמכה לכותל, רבי אליעזר פוסל לפי שאין לה גג	דתנן: [רבי אליעזר]								◊	■	■	◊
מכשירין.	חכמים:								◊	■	■	◊
אחרים										■		
סוכה העשויה כשוכך - פסולה, לפי שאין לה זויות.	דתניא, אחרים: [רבי מאיר]									■	■	◊
סוכה העשויה ככשנן, אם יש בהקיפה כדי לישב בה עשרים וארבעה בני אדם - כשרה, ואם לאו - פסולה.	רבי יוחנן:									■		◊
כמאן - כרבי										■		
כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה.	דאמר: [רבי]									■	■	◊
מכדי, גברא באמתא יתיב, כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח, בתריסר סגי										?		◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הני מילי בעיגולא, אבל בריבועא - בעיא טפי.												!
מכדי, כמה מרובע יותר על העיגול - רביע, בשיתסר סגי												ז
הני מילי בעיגול דנפיק מיגו ריבועא, אבל ריבועא דנפיק מגו עיגולא - בעיא טפי, משום מורשא דקרנתא.												!
מכדי, כל אמתא בריבועא אמתא ותרי חומשא באלכסונוא, בשבסר נכי חומשי סגי												ז
לא דק.												!
אימור דאמרינן לא דק פורתא, טובא מי אמרינן לא דק?												ז
מי סברת גברא באמתא יתיב? תלתא גברי בתרתי אמתא יתבי.	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:											!
כמה הוו להו - שיתסר, אנן שיבסר נכי חומשא בעינן												ז
לא דק.												!
אימור דאמרינן לא דק לחומרא, לקולא מי אמרינן לא דק?												ז
לעולם גברא באמתא יתיב, ורבי יוחנן מקום גברי לא קחשיב.	רב אסי לרב אשי:											!
כמה הוו להו - תמיני סרי, בשיבסר נכי חומשא סגי												ז
היינו דלא דק, ולחומרא לא דק.												!
עיגולא דנפיק מגו ריבועא - רבעא, ריבועא, דנפיק מגו עיגולא - פלגא.	רבנן דקיסרי, ואמרי לה דיני דקיסרי:											!
ולא היא, דהא קחוינן דלא הוי כולי האי.												■
שתי סוכות של יוצרים זו לפני מזוז, הפנימית אינה סוכה, וחייבת במזוזה, והחיצונה סוכה, ופטורה מן המזוזה.	רבי לוי משום רבי מאיר:											■
ואמאי? תהוי חיצונה כבית שער הפנימית, ותתחייב במזוזה												ז
משום דלא קביע.												!
גנב"ך - סוכת גוים, סוכת נשים, סוכת בהמה, סוכת כותים, סוכה מכל מקום - כשרה, ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה.	תנו רבנן:											■
מאי כהלכתה?												^
והוא שעשאה לצל סוכה.	רב חסדא:											!
מכל מקום לאתויי מאי?												^
לאתויי סוכת רקב"ש.												!
סוכת רקב"ש - סוכת רועים, סוכת קייצים, סוכת בורגנין, סוכת שומרי פירות, סוכה - מכל מקום - כשרה, ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה.	דתנו רבנן:											■
מאי כהלכתה?												^
והוא שעשאה לצל סוכה.	רב חסדא:											!
מכל מקום לאתויי מאי?												^
לאתויי סוכת גנב"ך.												!
האי תנא דגנב"ך - אלימא ליה גנב"ך משום דקביעי, וקא תנא מכל מקום - לאתויי רקב"ש, דלא קביעי. והא תנא דרקב"ש אלימא ליה רקב"ש, דבני חיובא נינהו, ותנא מכל מקום לאתויי גנב"ך - דלאו בני חיובא												■
סוכה ישנה, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכשירין.	בית הלל:											
ואיזו היא סוכה ישנה? כל שעשאה קודם לחג שלשים יום. אבל אם עשאה לשם חג, אפילו מתחילת השנה - כשרה.												
מאי טעמא דבית שמאי?												
אמר קרא (ויקרא כג) חג הסוכות שבעת ימים לה' - סוכה העשויה לשם חג בעינין.												
ובית הלל?												
ההוא מיבעי ליה לכדרב ששת.	[בית הלל]											
מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה - תלמוד לומר חג הסוכות שבעת ימים לה'.	דאמר רב ששת משום רבי עקיבא:											
כשם שחל שם שמים על התגיגה כך חל שם שמים על הסכה, שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה', מה חג לה' - אף סוכה לה'.	ותניא, רבי יהודה בן בתירה:											
ובית שמאי נמי מיבעי ליה להכין?												
אין הכי נמי.												
אלא מאי טעמייהו דבית שמאי												
כתיב קרא אחרינא: (דברים טז) חג הסכת תעשה לך שבעת ימים - סוכה העשויה לשם חג בעינין.	[בית שמאי]											
ובית הלל?												
ההוא מיבעי ליה לעושיין סוכה בחולו של מועד.	[בית הלל]											
ובית שמאי?												
סבירא להו כרבי אליעזר	[בית שמאי]											
אין עושיין סוכה בחולו של מועד.	דאמר: [רבי אליעזר]											
ובית הלל לית להו דרב יהודה אמר רב?												
עשאה מן הקוצין ומן הנימין ומן הגרדין - פסולה, מן הסיסין - כשרה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											
כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי:	[רב יהודה]											
אף מן הסיסין נמי פסולה, דבעינן טויה לשמה.	[שמואל]											
הכי נמי, נבעיא סוכה עשויה לשמה												
שאני התם - דאמר קרא (דברים כב) גדלים תעשה לך - לך לשם חובך.												
הכא נמי חג הסכת תעשה לך לך - לשם חובך												
ההוא מיבעי ליה למעוטי גזולה.												
התם נמי מיבעי ליה למעוטי גזולה												
התם כתיב קרא אחרינא: (במדבר טו) ועשו להם - משלהם.												
העושה סוכתו תחת האילן - כאילו עשאה בתוך הבית.												
סוכה על גבי סוכה - העליונה כשרה והתחתונה פסולה.	[ת"ק]											
אם אין דירין בעליונה - התחתונה כשרה.	רבי יהודה:											

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממאי	רבי:											
לא שנו אלא באילן שצלתו מרובה מחמתו, אבל חמתו מרובה מצלתו - כשרה.												
כאילו עשאה בתוך הבית	מדקתני:											
למה לי למיתני כאילו עשאה בתוך הבית? ליתני פסולה												
אלא הא קמשמע לן: דאילן דומיא דבית, מה בית - צלתו מרובה מחמתו, אף אילן - צלתו מרובה מחמתו.												
וכי חמתו מרובה מצלתו מאי הוי? - הא קא מצטרף סכך פסול - בהדי סכך כשר												
בשחבתן.	רב פפא:											
אי בשחבתן, מאי למימרא?												
מהו דתימא: ניגזור היכא דחבטן אטו היכא דלא חבטן, קא משמע לן דלא גזרינן.												
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבן - פסולה. ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה.	הא נמי תנינא:											
היכי דמי?												
אילימא בשלא חבטן												
הא קא מצטרף סכך פסול עם סכך כשר												
אלא לאו - כשחבטן, ושמע מינה דלא גזרינן												
מהו דתימא: הני מילי - בדיעבד, אבל לכתחילה לא, קא משמע לן.												
סוכה על גבי סוכה וכו'.												
(ויקרא כג) בסכת תשבו - ולא בסוכה שתחת הסוכה, ולא בסוכה שתחת האילן, ולא בסוכה שבתוך הבית.	תנו רבנן:											
אדרבה, בסוכות תרתי משמע												
בסכת כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											
פעמים ששתיהן כשירות, פעמים ששתיהן פסולות, פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה, פעמים שתחתונה פסולה והעליונה כשרה.	רבי ירמיה:											
פעמים ששתיהן כשירות, היכי דמי												
כגון שתחתונה חמתה מרובה מצלתה, והעליונה צלתה מרובה מחמתה, וקיימא עליונה בתוך עשרים.												
פעמים ששתיהן פסולות, היכי דמי												
כגון דתרוייהו צלתן מרובה מחמתן, וקיימא עליונה למעלה מעשרים אמה.												
פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה, היכי דמי												
כגון שהתחתונה צלתה מרובה מחמתה, ועליונה חמתה מרובה מצלתה, וקיימי תרוייהו בתוך עשרים.												
ופעמים שהעליונה כשרה ותחתונה פסולה, היכי דמי												
כגון דתרוייהו צלתן מרובה מחמתן, וקיימא עליונה בתוך עשרים.												
פשיטא												
תחתונה כשרה ועליונה פסולה איצטריכא ליה מהו דתימא ניגזור דלמא מצטרף סכך פסול בהדי סכך כשר - קא משמע לן.												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לכי יבשה קאמינא לך.											!	◊
נויי סוכה המופלגין ממנה ארבעה. רב נחמן אמר: כשרה	אתמר: [רב נחמן]											◊
פסולה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											◊
רב חסדא ורבה בר רב הונא איקלעו לבי ריש גלותא, אגנינהו רב נחמן בסוכה שנוייה מופלגין ממנה ארבעה טפחים, אשתיקו ולא אמרו ליה ולא מידי.												○
הדור בהו רבנן משמעתייהו?	אמר להו: [רב נחמן]										⚡	
אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין מן הסוכה.	אמרו ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]										!	
מותר לישן בכילה בסוכה, אף על פי שיש לה גג, והוא שאינה גבוהה עשרה.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו	תא שמע:											⚡
הכא במאי עסקינן - כשגבוהה עשרה.											!	
הישן תחת המטה בסוכה לא יצא ידי חובתו	מיתיבי:											⚡
במטה גבוהה עשרה.	הא תרגמה שמואל:										!	
או שפירס על גבי קינופות - פסולה	תא שמע:											⚡
התם נמי דגביה עשרה.											!	◊
והא לא קתני הכי,											⚡	
נקליטין שנים, וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה.	דתניא:											⚡
מכלל דקינופות, אף על פי שאין גבוהין עשרה												⚡
שאני קינופות, דקביעי.											!	◊
והרי סוכה על גבי סוכה דקביעא												⚡
כהכשרה כך פסולה	ואמר שמואל:											⚡
התם דלמפסל סוכה - בעשרה, הכא דלשווי אוהלא - בציר מעשרה נמי הוי אוהלא.	אמרי:										!	◊
הישן בכילה ערום - מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קריאת שמע.	רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:											◊
הישן בכילה ערום לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע	מיתיבי:											⚡
הכא במאי עסקינן כשגבוהה עשרה.											!	◊
הכי נמי מסתברא												■
הא למאן דה דומה - לעומד בבית ערום, שלא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא קריאת שמע.	מדקתני סיפא:											■
שמע מינה.												■
ובית נמי, אף על פי שאין גבוה עשרה, כיון דקביע - אוהלא הוא, דלא גרע מקינופות.												◊
מותר לישן בכילת חתנים בסוכה, לפי שאין לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	לישנא אחרינא, אמרי לה, אמר רב יהודה אמר											◊
הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו	מיתיבי:											⚡
הכא במאי עסקינן - בשיש לה גג.											!	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תא שמע:	נקליטין שנים וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים.								⋄	⋄		
הא גבוהין מן המטה עשרה - פסולה, אף על פי שאין לה גג	שאני נקליטין דקביעי.								⋄	⋄		
אי קביעי - להוי כקינופות	לגבי קינופות לא קביעי, לגבי כילה - קביעי.								⋄	⋄		
מותר לישן בכילה, אף על פי שיש לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	דרש רבה בר רב הונא:								⋄	⋄		
כמאן - כרבי יהודה	לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.								⋄	⋄		
דאמר: [רבי יהודה]	נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים.								⋄	⋄		
וליא: הלכה כרבי יהודה	וליא: הלכה כרבי יהודה								⋄	⋄		
אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא: הני מילי - מטה, דלגבה עשויה, אבל כילה דלתוכה עשויה - אימא לא, קא משמע לן: טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע, לא שנא מטה ולא שנא כילה.									⋄	⋄		